

vil gøre, hvad der maatte vise sig rigtigt at gøre. Det bliver vi jo ikke stort klogere af. Det, jeg synes, vi kan forlange en bestemt Besked paa, er, hvad Ministeriet vil gøre for at bringe Erhvervene her i Landet i Gang. For det er da sikkert, at de 75 000 arbejdsløse kan vi ikke have gaaende her i Landet hvert Aar som arbejdsløse, der maa gøres noget for at komme udenom det. Ganske vist sagde den højtærede Statsminister i Formiddags, at der vilde ikke blive saa mange arbejdsløse næste Aar. Overfor en saadan Udtalelse kunde det rigtignok være nyttigt at faa at vide, hvorfor der ikke vil det; men vi faar ikke at vide, hvorfor Ministeren er af denne Mening, vi faar slet ikke at vide, hvorpaa Ministeren begrundet en saadan Formodning. Det synes næsten at være Ministeriets Standpunkt, at det hele skal nok trække sig i Lave, som Skrædderen sagde, da han havde syet Armene fast til Lommerne. Men saa let gaar det sikkert ikke.

Ministeriet har afvist ethvert Krav om Regulering af Indførselen, og det er Ministeriets Ret at afvise de Krav, der kommer fra anden Side, det kan et parlamentarisk Ministerium selvfølgelig gøre, men vel at mærke kun, hvis Ministeriet selv har noget at foreslaa. Hvis det selv kan komme med Forslag, der er bedre, er det ganske naturligt, at det afviser noget, der fremkommer fra anden Side, men saadanne Forslag har Ministeriet ikke fremsat, og man maa derfor spørge: Hvad er Programmet? Hvorledes vil man løse de økonomiske Forhold nu i Sommeren, naar Rigsdagen er borte? For det synes jo at være det eneste Programpunkt, Ministeriet ønsker at gennemføre, at Rigsdagen skal være borte i Sommer, saaledes at Regeringen i den Tid kan regere paa egen Haand. Der har været Krav fremme i Retning af, om Regeringen ikke kunde støtte Industrien og støtte Fiskeriet, men disse Krav er jo bestemt afviste af Regeringen. Jeg har selv spurgt den højtærede Landbrugsminister, om han ikke kunde gøre noget for Fiskeriet, men det er intet blevet til; Ministeren har ikke kunnet ordne Afsætningsforholdene til Udlandet, og han har heller ikke kunnet gaa med til Fragtnedsættelser. Han hævder, at der ligger et Forslag i Finansudvalget om Fragtnedsættelser for Eksport af Fisk; det er ikke blevet vedtaget endnu, men jeg haaber, at det maa blive det. Men hvad der vilde være vigtigere, var at faa indført Fragtlempelser for Fiskeforsendelser her i Lan-

det, og det vil Ministeren ikke gaa med til.

Men heller ikke med Hensyn til Industrien hører vi jo noget om, hvad det højtærede Ministerium i Virkeligheden vil gøre. Der har været Tale om, at Ministeriet vil yde en vis Kredit til Virksomheder, der var i Trang, og at man kunde tænke sig Fragtnedsættelse for visse Virksomheder, men saa vidt jeg ved, er det intet blevet til. Der er til Trods for, at der gaar 75 000 Mennesker arbejdsløse, intet virkeligt gjort for at ordne disse Forhold. Det forekommer mig dog, at naar Regeringen afviser andres Krav, maa den selv gennemføre noget for at vise, hvad den i Virkeligheden vil. Nu er det ganske vist noget, som de ærede Konservative særlig burde presse Ministeriet for, men jeg har lagt Mærke til, at naar det ærede Medlem Hr. Pitzner og det ærede Medlem Hr. Korsgaard kommer op paa Talerstolen, har de et venligt Smil til Ministeriet, og naar Ministeriet ikke vil svare paa de Spørgsmaal, de stiller, slaar de sig til Rodermed. Det forekommer mig, at de Herre burde vise et skrappere Ansigt, saa at Statsministeren vilde være med til at gennemføre nogle af de Krav, de stiller, eller foreslaa noget andet, som virkelig kunde gavne den nødstedte Industri. Jeg kunde tænke mig, at naar Industrien krævede Kredit, var det ikke blot for enkelte nødstedte Virksomheder, men at det da skulde være en Kredit, som var under Statskontrol og kunde være af en noget videregaaende Art, saaledes at Industrien virkelig kunde blive hjulpet ved den. Noget saadant har vi ikke hørt om fra Ministeriets Side. Ellers kunde det jo sættes i Forbindelse med Socialisering af Virksomhederne, med Bedriftsraad, saaledes at Staten og Arbejderne fik Kontrol med Virksomhederne, og man derved fik Bedrifterne i Gang; men noget saadant har der ikke kunnet fremkaldes Løfte om fra Ministeriets Side.

Det eneste, der er lidt Haab om, er Anvendelse af dansk Arbejde, hvor det maatte kunne lade sig gøre at anvendet i forskellige Virksomheder. Her har det glædet mig, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder nede ved Ringsted har anvendt Spaden og Trillebøren i Stedet for Gravmaskinen. Jeg har ganske vist set, at dette har vakt megen Opsigt i et liberalt Blad, og at man har angrebet Ministeren derfor. Jeg vil ikke undlade at sige, at jeg vedkender mig